

heden et misforstaaet Hensyn, der har dikteret et enkelt Selskab ikke at gøre det. Nu er det jo et forladt Standpunkt, ogsaa for dette ene Selskabs Vedkommende, og jeg tvivler ikke paa, at Tilbagevenden til den gamle Tilstand er udelukket i Fremtiden.

Imidlertid har jo det ærede Medlem Ret i, at naar det gik, som det gjorde med disse Bestemmelser om Opførelse af de kapitaliserede Driftstillæg, skyldes det ikke mindst det ærede Medlems Partifælle Hr. Hans Niensens Stilling; og naar det ikke var muligt for det ærede Medlem, som jeg slet ikke tvivler paa har gjort sit bedste for at faa sin Partifælle til at anlægge en forstandig Betragtning af dette Forhold, at overbevise denne, hvorledes skulde det saa være muligt for en, om jeg saa maa sige, i denne Forbindelse udenforstaaende at faa Øren hos det ærede Medlem af Landstinget? Der var altsaa ikke nogen Vej udenom til Trods for, at det Gang paa Gang er klarlagt ogsaa under Udvalgsforhandlingerne, hvad det var for Autoriteter man desavouerede, naar man ikke kunde gaa med til disse Bestemmelser. Men man fremførte ogsaa fra det ærede Medlems Partifælles Side den Betragtning, at disse Autoriteters Skøn ikke kunde stilles op overfor et Skøn fra den høje Rigsdag; heller ikke i Henseende til saadanne saglige Spørgsmaal. Til denne Betragtning var der Tilslutning; dertil var intet at sige og intet at gøre. Skulde det ærede Medlem under Forhandlingerne i dette høje Ting kunne overvinde denne Betragtning og føre Forslaget over i den Form, hvori det var stillet fra Regeringens Side i forrige Samling, skal jeg intet som helst indvende derimod.

Det ærede Medlem Hr. Gamborg udtalte, at der var ingen Fristelser for Selskaberne i de gamle Opgørelsesbestemmelser til ikke at tage ethvert rimeligt Hensyn ved Anlæg af Papirer. Deri synes jeg nu ikke, det ærede Medlem har Ret. Der var Mulighed for at foretage Omsætning af Papirer ud fra andre Hensyn end disses reelle Værdi. Men jeg har ikke sagt, og det er heller ikke sagt i Lovforslagets Motiver oprindeligt, at noget Selskab er faldet for saadanne Fristelser. Det tror jeg aldeles ikke, noget Selskab er, og da der blev gjort en Bemærkning i saa Henseende under første Behandling af Sagen i Landstinget i forrige Samling af Fru Nina Bang, tog jeg, som den Gang var Medlem af Forsikringsraadet, aldeles bestemt Afstand fra en saadan Paastand og hævdede afgjort, at der ikke i de Bemærkninger, der om denne Sag var gjort i Mo-

tiverne til Lovforslaget, laa nogen som helst Anklage fra Forsikringsraadets Side overfor noget Selskab for at have givet efter for disse Fristelser. Men ikke des mindre kan det være heldigt, synes det mig, at faa Bestemmelserne saaledes formet, at der ingen Mulighed er i saa Henseende; thi vi har jo set ogsaa indenfor dansk Livsforsikringsvirksomhed Vildskud, som ganske vist er blevet beklippet i Tide, men som, om de havde haft Lov til at trives i den Tid, vi nu sidst har gennemlevet, meget vel kunde tænkes at være bukket under for de Fristelser, som Lovforslaget i dets tidligere Skikkelse indeholdt.

Det ærede Medlems Betragtning af Sikkerhedsfondens Betydning for et Selskab deler jeg ganske, og jeg vil ønske, at det er lykkedes det ærede Medlem gennem hans korte og instruktive Foredrag om Præmiereserven at gøre ærede Medlemmer forstaaeligt, at det er dér, man skal søge Betryggelsen, saaledes at vi under Forhandlingerne i det kommende Udvalg kan undgaa at faa Sikkerhedsfondens Størrelse sammenstillet med Forsikringssummen for egen Regning, som et Selskab har. Det var disse to Tal, som særlig sammenstilledes under Forhandlingerne i det andet høje Ting, og som forekom saa mange Medlemmer at staa i et Misforhold til hinanden. Jeg vil ønske, at det maa lykkes, saa kan det jo være, at det ærede Medlem kan faa Held til at faa Bestemmelserne i § 7 formet hen imod det, som oprindeligt var foreslaaet, hvorved der gives Selskaberne den større Frihed over Aarsoverskuddet, som jeg mener, de — indenfor den i Forslaget i dets oprindelige Skikkelse givne Grænse — burde have. Men jeg tvivler ikke om, at Vanskelighederne ogsaa i dette høje Ting vil blive store, og jeg har ogsaa forstaaet det ærede Medlems sidste Bemærkninger saaledes, at han selv er klar derover og derfor ikke agter at sætte al den saglige Kraft, han paa dette Omraade besidder, ind paa at opnaa Ændringer. Men kan det ærede Medlem, hvad § 7 angaar, naa nærmere hen imod Forslagets oprindelige Affattelse, skal det finde min udelte Tilslutning.

Jeg har saa kun nogle faa Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, hvis Kritik af Bestemmelserne i § 9 jeg opfattede som en Sænken Fanen for den partipolitiske Opfattelse i Landstinget og ingenlunde som Udtryk for, at det ærede Medlem paa saglig Grund deler den Betragtning. Det er, som det ærede Medlem Hr. Gamborg gjorde opmærksom paa, ikke tænkeligt, at dette skulde være Tilfældet.